

slovanskimi brati — Bolgari. Z Bolkovim sva se zaprašila v šolo. Jaz sem lezel naprej, Lojze je omagal in se vrnil domov. A videč, da tudi kdor leze, počasi pride naprej, se je vrnil v šolo, prehitel mene in postal c. kr. človek, ki zabija kraškimi buticami lastno in pridobljeno modrost. Tudi Telkov je izkusil za nama, pa je opešal pri nemški besedi „Esel“. Menda je mislil, da je to že vrhunec vednosti ter se vrnil zajčkat domov. Sedaj je že osivel striček. Troštov je ostal doma, kjer ga nima cerkev sv. Lenarta boljšega zvonarja. Tudi gospoda zna obleči, sveče prižigati in oltar odgrniti; jako uporabna oseba ob večjih cerkvenih slovesnostih. Žgurjev France je bil tudi zašel v šole ter se po mnogih letih ves srečen vrnil k mami, kjer še danes umno upravlja svoje posestvo in ureja svoje pesemce, ki se kdaj katera tudi pokaže v „Zvončku“. A koliko jih ima doma? Tudi še mnogo neizpesnjenih misli ima doma, v srcu. Kovačev Pepe je izkusil mnogokaj, se slednjič oprijel trgovine in jo vztrajno vodil; privedla ga je do primerne blaginje v solnčno Gorico.

Kaj naj povem o sebi? Da se tu pod Krimom trudim pošteno, kako bi razvpite Ižance predelal in popravil, da bi bili zlasti mlajši med njimi čimprej tembolje podobni drugim poštenim ljudem na božjem svetu.

Ali smo pa ob tem zajčkanju že našli vsak samega sebe, dvomim, jako dvomim.



Kresna noč.

*Kresnice — lučce zlate —
iz travice žaré,
in žabice bahate
pojejo: rega-re.*

*Ja pesem je ginljiva
in čedna na vso moč,
še luna ljubezniva
poslušaj mimoidoč.*

*Škrjančki so dejali,
da to umetnost ni,
prijetno so pospali
tam sredi bele rži.*

Vida.

